

[Knud Jespersen.]

takten 6-7 mill. kr. i timen. Indeholder de begrænsninger i forbruget for dem, der har de store værdistigninger, eller er det indgreb over for storkapitalens skatteunddragelser, der i fjor beløb sig til 17 mia. kr.? Det er det heller ikke. Og der er heller ikke tale om, at man tager fat på nogle af de urimelige mangler, som er fremkaldt af landets handelspolitik, hvor nye stigninger i fællesmarkedet automatisk rammer os.

Da vi så lyttede til afsnittet om offentlige besparelser, slog det os, at det kunne tænkes, at forsvarsministeren ville trække sit andragende om 598 mill. kr. til nye kampvogne tilbage, men det er der heller ikke tale om. Disse områder er fortsat tabu.

Det er ikke længe siden, folketinget vedtog et arbejdsgivertilskud på 2 mia. kr. Denne beslutning havde det været passende at annullere, hvis man virkelig ville sanere og samtidig undlade at opkræve den besluttede bundne opsparing. Nej, regeringen svigter ikke sine idealer. Den fremholder nemlig de muligheder, der er for en løsning, der belaster dem, der bærer byrderne, og gør sig ingen ulejlighed for at fremkalde en anden byrdefordeling.

Nu skal der opkræves nye afgifter. Biler skal gøres dyrere, som om de ikke var dyre nok, og betragtes som en slags luksus. Man burde erindre sig, at når den kollektive trafik forsømmes eller saboteres, når taksterne uafbrudt forhøjes, er der mange mennesker, der har brug for transportmidlet til arbejdspladsen.

Vægtafgiften skal sættes i vejret med det resultat, at de nuværende biler bliver dyrere og priserne for brugte biler automatisk vil gå i vejret.

På listen over de varer, der skal fordyres, er også køleskabe, tv, radioapparater plus andre såkaldt hårde hvidevarer. Det vil ikke alene betyde en højere anskaffelsespris for dem, der ikke har dem — som om det ikke var dyrt nok — men det kan også betyde, at man rammer beskæftigelsen i disse industriområder.

Jeg ved ikke, om finansministeren har gjort sig overvejelser i den retning. I forvejen er der problemer i radioindustrien, og de vil blive større. Og så skal priserne, jeg var lige ved at sige naturligt, endnu en gang

sættes op på øl, cigaretter m. v. Formålet er, sagde finansministeren, og det tror jeg hele befolkningen skal erindre sig, at dæmpe efterspørgslen, men de indtægtsgrupper, man rammer gennem lovforslaget, er dem, der i forvejen ikke kan klare det nødvendige behov. Altså de samme skuldre skal bære de nye byrder. Resultatet heraf bliver ingen bedring i betalingsbalancen, men sandsynligvis en større ledighed.

Sammenhængen i et moderne industrisamfund mellem alle områder er indlysende, og foranstaltninger kan derfor få betydning langt ud over det mål, man sigter efter.

I sin tid talte socialdemokratiet om stor arbejdsløshed og omfattende rystelser i økonomien, da priserne på cigaretter blev forhøjet med 1 øre. Ak ja, det var dengang. Jeg lyttede med megen undren til den socialdemokratiske ordførers balanceakt: der var noget, der var godt, og noget, der var mindre heldigt, men man ville kigge på hele historien.

Med en anden flot håndbevægelse vil regeringen lade priserne på el gå op med 5 øre pr. kWh. Så kan folk, som det siges, bare nedsætte forbruget. Har man da endnu ikke forstået i finansministeriet, at energipengeafpresningsperioden betød, at man begrænsede forbruget af el, og at den enkelte families omkostninger til olie og varmekonsum gik i vejret? Har man ikke forstået, at der skal åbnes for helt nye økonomiske kilder? Det har vi peget på. Vi er nemlig principielt modstandere af enhver form for skat på forbruget. Indirekte skatter er altid uden progression, ja, tillige med omvendt progression. De, der tjener lidt, kommer til at betale meget, de svarer nemlig skat af hele deres beskedne indtægt, mens de, der tjener meget, næsten ikke kommer til at betale de indirekte skatter og ofte har en skattetrækprocent på nul.

Ud over de forelagte afgifter har regeringen også planer om at lave en momsforhøjelse før udgangen af dette år på 5 pct. Jeg vil gerne spørge finansministeren, om det forslag, der mangler, var det, der indeholdt forslaget om 5 pct. momsforhøjelse. Har man nu fundet ud af, at det skulle vente lidt?

Forbrugsskatter, bortset fra direkte luksus, er en asocial metode til begrænsning af